

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 793

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 octombrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 417 din 15 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.115. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.88/2016	5
313. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 483/2016 pentru aprobarea Manualului de procedură privind efectuarea controlului pe teren pentru cererile unice de plată aferente măsurii 10, pachetul 8 „Creșterea animalelor de fermă din rase locale în pericol de abandon” din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020	5–6
1.238. — Ordin al ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenariat privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea de către Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat a prevederilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996	7–12
2.779. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 110 „Declarație de regularizare/cerere de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă”	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 417

din 15 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornel Teodor Volintiru în Dosarul nr. 286/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 350D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale cu privire la dispozițiile art. 60 din Codul de procedură penală din 1968, care conțineau o soluție legislativă identică cu cea criticată în cauza de față, și anume deciziile nr. 213 din 14 aprilie 2005 și nr. 226 din 7 martie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 286/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Cornel Teodor Volintiru cu ocazia soluționării apelului împotriva unei sentințe prin care a fost soluționată o cerere de strămutare.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală — potrivit cărora sentința prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea de strămutare nu este supusă niciunei căi de atac — încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât limitează în mod nejustificat accesul la justiție. Consideră că textul de lege criticat permite instanței investite cu soluționarea cererii de strămutare să comită orice abuz, deoarece nu există posibilitatea ca partea interesată să solicite efectuarea unui control judiciar cu privire la hotărârea pronunțată.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că strămutarea cauzei penale a fost instituită de legiuitor în scopul asigurării bunei desfășurări

a procesului penal, în vederea înlăturării suspiciunilor care planează asupra obiectivității și imparțialității instanței de judecată cu privire la modul de soluționare a cauzei. Strămutarea reprezintă un remediu procesual pentru înlăturarea acelor situații care periclitează desfășurarea normală a unui proces penal în fața instanței competente — ca urmare a intervenirii unor „stări de fapt neconvenabile” —, având ca efect trecerea unei cauze de la instanța competentă să judece cauza la o altă instanță de același grad. Prin hotărârea pronunțată în cadrul soluționării unei cereri de strămutare, instanța nu se pronunță asupra fondului cauzei, ci doar stabilește — în raport cu criteriile prevăzute de art. 71 din Codul de procedură penală — dacă respectiva cauză va fi soluționată în continuare de instanța investită sau, în cazul incidenței vreunui dintre cazurile prevăzute de textul de lege menționat, de o altă instanță egală în grad. Așadar, procedura strămutării nu are caracterul unei judecăți, deoarece vizează un incident procedural intervenit în administrarea justiției, astfel încât hotărârea pronunțată nu afectează drepturile procesuale ale părții care a formulat respectiva cerere. Consideră că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere principiului constituțional al egalității în drepturi, întrucât acestea nu consacră privilegii sau discriminări, ci asigură egalitatea juridică a cetățenilor, în deplină concordanță cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. Neconstituționalitatea unui text de lege pentru considerente ce țin de încălcarea egalității între cetățeni, cu cele două elemente ale sale, egalitatea în drepturi și egalitatea în fața legii, presupune ca, în raport cu persoanele aflate în aceeași situație, să se prevadă condiții diferite de declarare și examinare a căii de atac. Or, dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt aplicabile față de toți cetățenii, astfel încât nu se poate invoca încălcarea principiului egalității. De asemenea, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, conferă legiuitorului competența exclusivă de a stabili procedura de judecată și îl îndrituiesc pe acesta ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, prin reglementarea expresă și limitativă a hotărârilor care pot fi supuse unor căi de atac.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Arată, astfel, că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, ca, de altfel, și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea sunt prevăzute „*numai prin lege*”. Consideră că dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de prevederile art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere din Legea fundamentală sau din Convenție nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor vizate de dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală, în care nu se judecă fondul cauzei penale, ci un incident procedural, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. În fine, textul de lege criticat nu consacra privilegii sau discriminări, ci asigură egalitatea cetățenilor în conformitate cu prevederile art. 16 din Constituție.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Astfel, cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 din Constituție, arată că dispozițiile de lege criticate — care stabilesc, fără echivoc, că hotărârea dată în soluționarea cererii de strămutare nu este supusă niciunei căi de atac — nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții, care a reținut că la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, iar violarea principiului egalității și nediscriminării ar putea exista atunci când se aplică tratament diferentiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 și Decizia nr. 41 din 11 aprilie 1996). În ceea ce privește raportarea textului de lege criticat la prevederile art. 21 din Legea fundamentală, consideră că, întrucât stabilirea competenței și a procedurii de judecată constituie atributul legiuitorului, nu se poate reține încălcarea liberului acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil. Strămutarea nu este o procedură de soluționare în fond a cauzei, ci constituie o procedură specială — de stabilire a competenței teritoriale a instanței de judecată — menită tocmai să asigure condițiile unui proces echitabil. Astfel, instituirea unei căi de atac în procesul penal este obligatorie numai atunci când se soluționează fondul cauzei, pe când, în cazul strămutării, instanța rezolvă o chestiune care ține de buna administrare a justiției, iar exercitarea unei căi de atac cu privire la acest aspect ar prelungi în mod nejustificat durata procesului penal. Liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, ca aplicare a prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție. De altfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, 1985). În plus, potrivit prevederilor art. 126 și ale art. 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi formulate căi de atac și condițiile de exercitare.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile

procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Sentința prevăzută la alin. (1) nu este supusă niciunei căi de atac*”.

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 11 privind tratatele ratificate de Parlament și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit doctrinei, strămutarea este acea deplasare a competenței, care constă în trecerea, pentru temeiuri serioase, a unei cauze de la o instanță care avea competența obișnuită la o altă instanță, de același fel (civilă sau militară) și de același grad, în a cărei competență teritorială nu intră acea cauză. Așadar, prin strămutare, rămân nealterate competența materială, funcțională și cea după calitatea persoanei, aceasta având efecte numai asupra competenței teritoriale.

16. De asemenea, Curtea observă că strămutarea cauzei penale a fost instituită de legiuitor în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, în vederea înlăturării suspiciunilor care planează asupra imparțialității judecătorilor instanței cu privire la modul de soluționare a cauzei. Strămutarea reprezintă, așadar, un remediu procesual pentru înlăturarea acelor situații care periclitează desfășurarea normală a unui proces penal în fața instanței competente, având ca efect trecerea unei cauze de la instanța competentă să judece cauza la o altă instanță de același fel și de același grad.

17. Curtea reține, astfel, că, prin hotărârea pronunțată în cadrul soluționării unei cereri de strămutare, instanța nu se pronunță asupra fondului cauzei, ci doar stabilește — în raport cu criteriile prevăzute de dispozițiile art. 71 din Codul de procedură penală — dacă respectiva cauză va fi soluționată în continuare de instanța învestită sau, în cazul incidentei vreunui dintre cazurile prevăzute de textul de lege menționat, de o altă instanță egală în grad. Prin urmare, procedura strămutării nu are caracterul unei judecăți pe fondul cauzei, deoarece vizează un incident procedural intervenit în administrarea justiției.

18. În aceste condiții, Curtea nu poate reține critica autorului excepției de neconstituționalitate, în sensul că dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală — potrivit cărora sentința prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea de strămutare nu este supusă niciunei căi de atac — creează discriminare prin limitarea, în mod nejustificat, a accesului la justiție.

19. Sub aspectul asigurării egalității în drepturi, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că principiul egalității în fața legii, consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 89 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003).

20. Totodată, Curtea a stabilit că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, Decizia nr. 718 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 9 decembrie 2015, paragraful 15, Decizia nr. 18 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 21, Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 22, și Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, paragraful 22).

21. În ceea ce privește liberul acces la justiție, prevăzut de art. 21 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat că acesta presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășurează, iar regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești sunt de competența exclusivă a legiuitorului, așa cum rezultă din prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție — potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*” — și din cele ale art. 129 din Legea fundamentală, în conformitate cu care „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Astfel, Curtea a reținut că principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege, dar cu respectarea regulii consacrate de art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngradi accesul la justiție, ceea ce semnifică faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau grup social (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994,

Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, paragraful 22, Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, paragraful 24, și Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, paragraful 24, citate anterior). Aceasta nu înseamnă însă că accesul liber la justiție presupune să fie asigurat accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, iar acesta, asigurând posibilitatea de a ajunge în fața instanțelor judecătorești în condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, citată anterior).

22. Astfel, Curtea constată că nu se poate vorbi de existența unui tratament discriminatoriu — din perspectiva excluderii căii de atac în materie de strămutare — între persoanele care formulează o astfel de cerere și părțile din procesul penal, care beneficiază de dublul grad de jurisdicție, întrucât situațiile în care se află cele două categorii de persoane sunt net diferite, având în vedere natura cauzelor vizate de dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală, cauze în care nu se judecă fondul procesului penal, ci un incident procedural.

23. Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, este dreptul exclusiv al organului cu atribuții de legiferare de a stabili regula conform căreia hotărârea prin care instanța competentă se pronunță asupra cererii de strămutare nu este supusă niciunei căi de atac, având în vedere faptul că instanța sesizată cu cererea de strămutare a judecării cauzei penale nu examinează și nu se pronunță asupra fondului acesteia. În plus, exercitarea unei căi de atac în materie de strămutare ar prelungi în mod nejustificat soluționarea definitivă a cauzei penale, în condițiile în care faptele și împrejurările asupra cărora este chemată să se pronunțe instanța sesizată cu cererea de strămutare nu țin de cauza penală, ci de asigurarea condițiilor privind desfășurarea normală a procesului penal, condiție ce vizează și interesează toate părțile din proces, independent de calitatea lor procesuală.

24. Pentru motivele arătate mai sus, dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală nu încalcă nici prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și nici pe cele ale art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv ale art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

25. În același sens este și jurisprudența Curții Constituționale cu privire la dispozițiile art. 60 din Codul de procedură penală din 1968, care conțineau o soluție legislativă identică cu cea criticată în cauza de față (Decizia nr. 213 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 13 iunie 2005, și Decizia nr. 226 din 7 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 31 martie 2006).

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornel Teodor Volintiru în Dosarul nr. 286/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că dispozițiile art. 74 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.88/2016

Pentru aplicarea prevederilor art. 8⁵ alin. (1) lit. i) și art. 8⁸ lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.88/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 11 august 2016, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 71 alineatul (2), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) pe întregul an calendaristic, în situația pregătirii în instituțiile civile de învățământ cu frecvență de nivel primar, secundar, terțiar sau universitar, după caz;”

2. La articolul 72, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Plata burselor de studii prevăzute la art. 71 alin. (1) și a drepturilor prevăzute la art. 71 alin. (4) se suspendă în următoarele condiții:

a) începând cu data de 1 octombrie a anului în curs, dacă beneficiarul nu face dovada continuării/promovării anului de învățământ;

b) începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care se amână/suspendă anul de învățământ.

(3) Plata suspendată conform alin. (2) se reia după cum urmează:

a) începând cu data suspendării, în situația prevăzută la alin. (2) lit. a), dacă beneficiarul face dovada continuării/promovării anului de învățământ;

b) începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care beneficiarul îndeplinește condițiile avute în vedere la acordare, în situația prevăzută la alin. (2) lit. b).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor

București, 26 septembrie 2017.
Nr. M.115.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 483/2016 pentru aprobarea Manualului de procedură privind efectuarea controlului pe teren pentru cererile unice de plată aferente măsurii 10, pachetul 8 „Creșterea animalelor de fermă din rase locale în pericol de abandon” din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020

În conformitate cu Referatul de aprobare nr. 13.349 din 22.08.2017 al Agenției Naționale pentru Zootehnie „Prof. Dr. G.K. Constantinescu”(ANZ),

în baza prevederilor:

— Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.310/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește resursele și repartizarea acestora pentru anul 2014 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1.307/2013, (UE) nr. 1.306/2013 și (UE) nr. 1.308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește aplicarea acestora în anul 2014, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de introducere a unor dispoziții tranzitorii, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 808/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR);

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2010 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 191/2012;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.188/2014 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Zootehnie „Prof. Dr. G.K. Constantinescu”, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate de Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare;

— Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 (PNDR 2014—2020), aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C (2015) 3.508 din 26 mai 2015, cu modificările ulterioare;

— Acordului-cadru de delegare AFIR, APIA, ANZ nr. 109/A106/11.710/2015 pentru implementarea măsurii 10 „Agro-mediu și climă”, submăsura 10.1 „Plăți de Agro-mediu și climă”, pachetul 8 „Creșterea animalelor de fermă din rase locale în pericol de abandon” din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2014—2020, aprobat prin Decizia (CE) nr. 3.508 din 26 mai 2015, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 483/2016 pentru aprobarea Manualului de procedură privind efectuarea controlului pe teren pentru cererile unice de plată aferente măsurii 10, pachetul 8 „Creșterea animalelor de fermă din rase locale în pericol de abandon” din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 și 284 bis din 14 aprilie 2016, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 13 septembrie 2017.
Nr. 313.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 793 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL PENTRU MEDIUL DE AFACERI, COMERȚ ȘI ANTREPRENORAT

ORDIN
privind aprobarea Normelor metodologice
pentru aplicarea de către Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat
a prevederilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014
privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat,
precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

Având în vedere prevederile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice pentru aplicarea de către Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat a prevederilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Se abrogă Ordinul viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, nr. 840/2016 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea de către Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri a prevederilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 10 august 2016.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Ilan Laufer

București, 27 septembrie 2017.
Nr. 1.238.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE
pentru aplicarea de către Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat
a prevederilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale
în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

CAPITOLUL I
Organizarea evidenței specifice

SECȚIUNEA A

Organizarea evidenței specifice în cadrul Ministerului pentru
Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat

Art. 1. — La nivelul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, prin intermediul agențiilor pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului subordonate, se organizează evidența specifică privind ajutoarele individuale și alocările specifice în baza schemelor de ajutor de stat/*de minimis* al căror furnizor este Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat.

Art. 2. — Evidența se organizează pe fiecare operator economic beneficiar de ajutor de stat, la fiecare beneficiar evidențindu-se actele normative în baza cărora a beneficiat de măsuri de ajutor de stat. Datele și informațiile necesare organizării evidenței specifice se colectează de la operatorii economici beneficiari, prin note de constatare, conform art. 25 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului transmit periodic

direcției de specialitate din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, după caz, informații privind:

a) ajutoarele de stat/*de minimis* pentru care s-a emis decizie de recuperare, precum și condițiile care au stat la baza autorizării acestora;

b) ajutoarele de stat/*de minimis* exceptate de la obligația notificării, precum și condițiile care au stat la baza acordării acestora;

c) modificările intervenite în legătură cu ajutoarele acordate.

Art. 4. — Evidența specifică organizată la nivelul agențiilor pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului, subordonate Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:

a) denumirea operatorului economic beneficiar și elementele de identificare;

b) domiciliul fiscal;

c) sectorul de activitate exprimat prin clasificarea CAEN;

d) cifra de afaceri, pe ani de activitate, de la data acordării ajutorului de stat/*de minimis*;

e) numărul de angajați, pe ani de activitate;

f) structura acționariatului;

g) actul normativ/administrativ în temeiul căruia primește ajutor de stat/*de minimis*;

h) quantumul ajutorului de stat primit, defalcat pe ani;

i) modalitatea de acordare a ajutorului de stat;

j) decizia de autorizare, după caz.

Art. 5. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului, subordonate Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, au obligația de a actualiza permanent evidența specifică și de a transmite informații direcției de specialitate din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, la solicitarea acesteia.

SECȚIUNEA B

Organizarea evidenței specifice în cadrul direcției de specialitate

Art. 6. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat urmăresc modul de utilizare a ajutoarelor de stat acordate în conformitate cu legislația în domeniul ajutorului de stat/*de minimis*.

Art. 7. — Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat transmite Consiliului Concurenței, la solicitarea acestuia, datele și informațiile necesare monitorizării ajutoarelor de stat/*de minimis* la nivel național, inclusiv pentru întocmirea rapoartelor și informărilor necesare îndeplinirii obligațiilor României în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

Art. 8. — La nivelul direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat se constituie baze de date referitoare la:

a) ajutoarele de stat/*de minimis* pentru care s-a emis decizie de recuperare, precum și condițiile care au stat la baza autorizării acestora;

b) ajutoarele de stat/*de minimis* exceptate de la obligația notificării, precum și condițiile care au stat la baza acordării acestora;

c) modificările intervenite în legătură cu ajutoarele acordate.

CAPITOLUL II

Stoparea și recuperarea ajutoarelor de stat/*de minimis*

Art. 9. — În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, agențiile pentru întreprinderi mici și

mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului, subordonate Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, dispun măsuri în legătură cu modul de utilizare a ajutoarelor de stat/*de minimis* aflate în derulare la operatorii economici beneficiari și emit decizii prin care dispun recuperarea ajutoarelor de stat/*de minimis* acordate, aceste decizii având caracter de titlu executoriu.

Art. 10. — Prevederile privind stoparea sau recuperarea ajutoarelor de stat/*de minimis*, reglementate de prezentele norme metodologice, se aplică tuturor beneficiarilor de ajutoare de stat/*de minimis* pentru care furnizorul este Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, în cazul în care se constată că aceștia nu respectă:

a) condițiile prevăzute în schemele de acordare a ajutoarelor de stat/*de minimis*;

b) condițiile prevăzute în deciziile de autorizare a schemei sau a ajutorului individual;

c) criteriile prevăzute de legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat/*de minimis*;

d) condițiile prevăzute în Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, referitoare la ajutoarele de stat/*de minimis* acordate operatorilor economici din zonele defavorizate și libere.

Art. 11. — Propunerile privind măsurile de stopare a acordării ajutoarelor de stat/*de minimis* sau de recuperare a acestora sunt elaborate de agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere investiții și promovare a exportului, în urma acțiunilor de supraveghere și control derulate prin și pe baza informațiilor primite de la compartimentele de specialitate din cadrul agenției, în toate cazurile indicate la art. 10.

Art. 12. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului au obligația să informeze dacă la beneficiarii verificați se constată premise ale nerespectării prevederilor art. 10.

SECȚIUNEA A

Mecanismul de stopare a ajutoarelor de stat

Art. 13. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului au obligația să informeze direcția de specialitate din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat dacă operatorul economic se află în situația atingerii intensității maxime a ajutorului de stat/*de minimis* prevăzute de legislație, printr-o adresă semnată de directorul executiv al agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului.

Art. 14. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului întocmesc o notă de stabilire a creanței bugetare datorate, elaborând în acest sens și decizia de recuperare a ajutorului de stat — formularul nr 3 la prezentele norme metodologice.

Art. 15. — Nota de stabilire a creanței bugetare datorate, rezultată din neregulile constatate și dobânda aferentă ajutorului de stat/*de minimis* și decizia de recuperare a ajutorului de stat/*de minimis*, avizate de responsabilii compartimentelor de specialitate, se înaintează spre aprobare directorului executiv al agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului.

Art. 16. — Decizia prin care se dispune stoparea ajutorului de stat/*de minimis* acordat trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

a) emitentul deciziei, sediul social și codul de identificare ale acestuia;

b) numărul și data deciziei;

c) denumirea operatorului economic;

d) codul unic de înregistrare;

e) domiciliul fiscal;

f) obiectul deciziei;

g) motivele de fapt și de drept care au condus la emiterea deciziei;

h) temeiul legal și modalitatea de acordare a ajutorului de stat/de minimis;

i) cuantumul ajutorului de stat/de minimis de care are dreptul să beneficieze;

j) temeiul legal în baza căruia s-a dispus stoparea ajutorului de stat/de minimis;

k) data la care se realizează stoparea acordării ajutorului de stat;

l) temeiul legal al puterii executorii a deciziei;

m) organul la care se depune contestația și termenul de depunere a acesteia;

n) data la care își produce efectele decizia;

o) numele și semnătura directorului executiv al agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului sau ale persoanei înlocuitoare de drept și ștampila instituției publice.

Art. 17. — Decizia de stopare a ajutorului de stat acordat semnată de directorul executiv al agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului se transmite operatorului economic beneficiar, instituției bancare partenere dacă este cazul și, spre informare, Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat și Consiliului Concurenței.

SECȚIUNEA B

Mecanismul de recuperare a ajutoarelor de stat

Art. 18. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului au obligația să informeze Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat dacă operatorul economic se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 10, printr-o adresă semnată de directorul executiv al agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului.

Art. 19. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului, prin compartimentele de specialitate, efectuează verificări și controale la beneficiarii ajutoarelor de stat.

Art. 20. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului au obligația de a demara procedura de recuperare a ajutorului de stat dacă se constată una dintre următoarele situații:

— în urma vizitei la sediul/punctul de lucru al beneficiarului în vederea certificării cheltuielilor efectuate de beneficiari sau a monitorizării acestora timp de 3 ani începând cu anul următor acordării ajutorului de stat/de minimis, constată că beneficiarii au făcut declarații incomplete și/sau neconforme cu realitatea pentru a obține ajutor financiar nerambursabil, au schimbat destinația ajutorului financiar nerambursabil sau nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute în contract, precum și cele din procedura de implementare a schemei de ajutor de stat/de minimis;

— beneficiarul ajutorului financiar nerambursabil se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii debutanți în afaceri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 301/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— nu s-au efectuat cheltuielile pentru care administratorul incubatorului de afaceri a primit aprobare cu privire la:

a) extinderea/reabilitarea/reamenajarea spațiilor;

b) achiziționarea echipamentelor IT și mobiliere;

c) firma incubată, beneficiară de ajutor financiar nerambursabil;

— Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat sau agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii,

atrageră de investiții și promovare a exportului înregistrează o sesizare din partea instituțiilor statului cu privire la nerespectarea condițiilor de eligibilitate în baza cărora beneficiarii au primit ajutorul de stat.

Art. 21. — În cazul în care se constată una dintre situațiile prevăzute la art. 20, aceasta va fi consemnată de către unitatea de monitorizare, control și raportare, într-un proces-verbal de constatare a neconformităților — formularul nr. 1 la prezentele norme metodologice. Procesul-verbal de constatare a neconformităților va fi transmis la unitatea de plată din cadrul agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului competentă. Unitatea de plată va întocmi nota de stabilire a creanței bugetare datorate, rezultată din neregulile constatate și dobânda aferentă ajutorului de stat — formularul nr. 2 la prezentele norme metodologice, precum și cuantumul sumei datorate de beneficiarul ajutorului de stat, conform Regulamentului (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a art. 93 din Tratatul CE. Aceste calcule vor fi exprimate în moneda națională.

Art. 22. — Unitatea de plată va înștiința și va propune ordonatorului terțiar de credite al fiecărei agenții pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului recuperarea totală sau parțială a ajutorului financiar nerambursabil și va anunța Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat că a fost declanșată recuperarea ajutorului de stat.

Art. 23. — Nota de stabilire a creanței bugetare datorate, rezultată din neregulile constatate și dobânda aferentă ajutorului de stat și decizia de recuperare a ajutorului de stat, avizate de responsabilii compartimentelor de specialitate, se înaintează spre aprobare directorului executiv al agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului.

Art. 24. — Decizia prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat acordat ilegal trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

a) emitentul deciziei, sediul social și codul de identificare ale acestuia;

b) numărul și data deciziei;

c) denumirea operatorului economic;

d) codul unic de înregistrare;

e) domiciliul fiscal;

f) obiectul deciziei;

g) motivele de fapt și de drept care au condus la emiterea deciziei;

h) data la care ajutorul de stat a fost pus la dispoziția beneficiarului;

i) data până la care s-a calculat dobânda de recuperare;

j) cuantumul ajutorului de stat acordat ilegal, precum și al dobânzii ce trebuie recuperată;

k) rata dobânzii utilizate pentru determinarea cuantumului dobânzii de recuperat;

l) temeiul legal în baza căruia s-a dispus recuperarea ajutorului de stat, precum și a dobânzilor aferente;

m) temeiul legal al puterii executorii a deciziei;

n) organul la care poate depune contestația și termenul de depunere a acesteia;

o) data de la care își produce efectele decizia;

p) numele și semnătura directorului executiv al agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului sau ale persoanei înlocuitoare de drept și ștampila instituției publice.

Art. 25. — Decizia de recuperare a ajutorului de stat acordat ilegal, semnată de directorul executiv al agenției pentru

întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului, se transmite:

— operatorului economic beneficiar, pentru executarea voluntară;

— pentru informarea direcției de specialitate din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat.

SECȚIUNEA C

Calcularea sumei datorate, rezultată din nereguli

Art. 26. — Calculul sumelor datorate, cu excepția cazului prevăzut la art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011, aprobată cu modificări prin Legea nr. 301/2011, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează de către unitatea de plată din cadrul agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului în termen de 30 de zile de la data pierderii calității de microîntreprindere aparținând întreprinzătorului debutant sau de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului și până la data recuperării sale.

Art. 27. — Suma datorată de către beneficiarul ajutorului financiar nerambursabil necuvenit, acordată în cadrul programelor derulate de Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat, se calculează de către unitatea de plată, astfel:

suma datorată = suma constatată ca acordată necuvenit + dobânda calculată începând cu data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului pentru prima dată și până la data recuperării sale, conform Regulamentului (CE) nr. 794/2004.

Art. 28. — Conform Regulamentului (CE) nr. 794/2004, rata dobânzii ce urmează să se aplice este rata în vigoare la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului pentru prima dată.

Art. 29. — Rata dobânzii se aplică pe o bază compusă până la data recuperării ajutorului de stat. Dobânzile cumulate pe parcursul anului precedent produc dobânzi în fiecare an următor.

Art. 30. — Rata dobânzii prevăzute la art. 28 se aplică de-a lungul întregii perioade până la data recuperării. Cu toate acestea, în cazul în care trec mai mult de 5 ani de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului pentru prima dată până la data recuperării ajutorului, rata dobânzii se recalculează la intervale de 5 ani, având ca bază rata în vigoare în momentul recalculării.

Art. 31. — Ratele dobânzilor aplicabile recuperării ajutorului de stat, în vigoare și anterioare, sunt publicate de către Comisie în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și, cu titlu de informare, pe internet.

Art. 32. — Sumele reprezentând dobânzi datorate pentru neachitarea la termen a obligațiilor prevăzute în titlul executoriu se fac venit la același buget în care se virează și creanța bugetară rezultată din nereguli.

Art. 33. — Creanțelor bugetare rezultate din aplicarea dobânzii datorate li se aplică toate prevederile aplicabile creanțelor bugetare rezultate din nereguli.

CAPITOLUL III

Emiterea Deciziei de recuperare a ajutorului de stat, căi de atac și executarea silită

SECȚIUNEA A

Transmiterea Deciziei de recuperare a ajutorului de stat și contestarea acesteia

Art. 34. — Unitatea de plată va transmite Compartimentului juridic din cadrul agenției pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului procesul-verbal de constatare a neconformităților și nota de stabilire a creanței bugetare datorate, rezultată din neregulile constatate și dobânda

afereantă ajutorului de stat, în vederea întocmirii Deciziei de recuperare a ajutorului de stat — formularul nr. 3 la prezentele norme metodologice — care constituie titlu executoriu.

Art. 35. — Agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului au obligația ca, în termen de 15 zile, să transmită beneficiarului de ajutor financiar nerambursabil Decizia de recuperare a ajutorului de stat. Decizia de recuperare a ajutorului de stat se comunică debitorului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire/fax/e-mail, precum și prin afișare la sediul instituției, întocmindu-se un proces-verbal de afișare în acest sens.

Art. 36. — Beneficiarul ajutorului de stat are obligația de a efectua plata sumelor datorate în termen de 30 de zile de la data comunicării și afișării Deciziei de recuperare a ajutorului de stat, în contul indicat în cuprinsul acesteia.

Art. 37. — Împotriva titlului executoriu se poate formula contestație în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 38. — Contestația este o cale administrativă de atac, care se formulează în scris, în termen de maximum 15 zile calendaristice de la data comunicării titlului executoriu, și trebuie să conțină următoarele elemente:

— datele de identificare a contestatorului;

— obiectul contestației — îl constituie numai sumele și măsurile stabilite înscrise în Decizia de recuperare a ajutorului de stat, care reprezintă titlul executoriu;

— motivele de fapt și de drept;

— dovezile pe care se întemeiază;

— semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia.

Dovada calității de împuternicit al contestatorului se face potrivit legii.

Art. 39. — Contestația administrativă se va depune la agenția pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului competentă din subordinea Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat, care are obligația să o soluționeze în termen de 30 de zile calendaristice de la data înregistrării acesteia.

Art. 40. — Introducerea contestației pe cale administrativă nu suspendă executarea titlului executoriu.

Art. 41. — Titlul executoriu poate fi atacat de către contestator la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA B

Executarea silită de către Agenția Națională de Administrare Fiscală

Art. 42. — În situația în care debitorul nu rambursează suma datorată, conform titlului executoriu, agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului, din subordinea Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat, vor transmite Agenției Naționale de Administrare Fiscală documentația aferentă recuperării ajutorului de stat acordat ilegal, respectiv nota de stabilire a creanței bugetare datorate, rezultată din neregulile constatate și dobânda aferentă ajutorului de stat — formularul nr. 2 la prezentele norme metodologice — Decizia de recuperare a ajutorului de stat — formularul nr. 3 la prezentele norme metodologice, și dovada comunicării acestora debitorului, în vederea înscrierii debitului în evidență după expirarea termenului de contestare, pentru titlurile executorii necontestate, sau după rămânerea definitivă a acestora în sistemul căilor administrative de atac ori după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Art. 43. — Organele fiscale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor calcula obligații fiscale accesorii:

— de la data primirii la Agenția Națională de Administrare Fiscală a documentației aferente recuperării ajutorului de stat,

transmisă de către Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat, pentru titlurile executorii necontestate;

— de la data rămânerii definitive a acestora în sistemul căilor administrative de atac;

— de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești și până la data stingerii integrale a sumelor prevăzute de aceasta.

Art. 44. — În cazul debitorilor pentru care instanța dispune deschiderea procedurii insolvenței, înscrierea la masa credală

pentru creanțele prevăzute mai sus se efectuează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin organele sale subordonate.

Art. 45. — Stingerea creanțelor principale și dobânzile individualizate în titlurile executorii se efectuează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală sau de către organele fiscale competente, potrivit art. 22 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

*Formularul nr. 1
la normele metodologice*

MINISTERUL PENTRU MEDIUL DE AFACERI, COMERȚ ȘI ANTREPRENORIAT
Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului

**PROCES-VERBAL
de constatare a neconformităților**

Încheiat astăzi,

Referitor: Necesitatea recuperării totale/parțiale a A.F.N.-ului acordat Beneficiarului

Temei legal:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și prevederile procedurii de implementare a schemei de ajutor de stat/de *minimis*

— Normele metodologice pentru aplicarea de către Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat a prevederilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobate prin Ordinul ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenariat nr. 1.238/2017

Nr. crt.	Neconformitatea constatată	Observații

Numele, prenumele și semnătura
membrului UMCR:

.....

Numele, prenumele și semnătura
beneficiarului:

.....

Prezentul proces-verbal de constatare a neconformităților s-a întocmit în două exemplare originale, cu anexele aferente în copie, unul rămânând la beneficiar.

*Formularul nr. 2
la normele metodologice*

MINISTERUL PENTRU MEDIUL DE AFACERI, COMERȚ ȘI ANTREPRENORIAT
Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului

**NOTĂ
de stabilire a creanței bugetare datorate, rezultată din neregulile constatate
și dobânda aferentă ajutorului de stat**

Întocmită astăzi,, în baza Procesului-verbal de constatare a neconformităților nr. /

Nr. crt.	Valoarea ajutorului de stat	Data acordării	Dobânda *1)	Dobânda datorată *2)	Cuquantumul sumei datorate	Observații
1.						
2.						
...						

Unitate de plată:

Numele și prenumele:

Numele și prenumele:

Semnătura:

Semnătura:

*1) Rata dobânzii aplicabile recuperării ajutorului de stat este cea publicată de Comisie în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului pentru prima dată.

*2) Dobânda aferentă ajutorului datorată de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului și până la data recuperării sale.

Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului, cu sediul în str. nr., localitatea, reprezentată legal de doamna/domnul, director executiv, în calitate de ordonator terțiar de credite, numit prin nr. din data de
Directorul executiv al Agenției pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului emite prezenta

DECIZIE
de recuperare a ajutorului de stat
nr. din

Art. 1. — Denumirea și datele de identificare ale debitorului:

- a) denumirea/numele și prenumele;
b) sediul/domiciliul;
c) codul unic de înregistrare/codul numeric personal;
d) domiciliul fiscal;
e) reprezentantul legal

Art. 2. — Motivele de fapt

Art. 3. — Temeiul de drept (se pornește de la stabilirea principiilor încalcate — eficiența utilizării fondurilor — și se detaliază prevederea încălcată).

Art. 4. — Baza legală prin care s-a dispus recuperarea ajutorului de stat, precum și a dobânzilor aferente:

a) prevederile nr. din data de privind Procedura de implementare a Programului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. din

b) prevederile Regulamentului (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a art. 93 din Tratatul CE;

c) Procesul-verbal nr. din data al Unității de monitorizare, raportare și control din cadrul Agenției pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului, privind vizita la fața locului, conform Procedurii de implementare a programului

d) Procesul-verbal de constatare a neconformităților nr. din data de al Unității de monitorizare, raportare și control din cadrul Agenției pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului

e) Nota de stabilire a creanței bugetare datorate, rezultată din neregulile constatate și dobânda aferentă ajutorului de *minimis* nr. din data a Unității de plată din cadrul Agenției pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului

Art. 5. — Cuantumul creanței fiscale:

(1) Debitorul datorează un debit în valoare de lei, la care se adaugă dobânda în cuantum de lei, calculată începând cu data acordării ajutorului de stat și până la data recuperării.

(2) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004, dobânda se datorează de la data la care ajutorul de stat a fost pus la dispoziția beneficiarului, respectiv, dată la care a fost încheiat Contractul de finanțare credit și AFN/credit nr. între Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului/instituția de credit și

(3) Rata dobânzii aplicabile recuperării ajutorului de stat este cea publicată de către Comisie în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 6. — Termen de plată:

(1) Prezenta decizie privind recuperarea ajutorului de stat constituie titlu executoriu, conform art./pct./subpct. din Procedura de implementare a Programului

(2) În conformitate cu prevederile art./pct./subpct. din Procedura de implementare a Programului, scadența creanței fiscale este de 30 de zile de la data comunicării prezentului titlu executoriu debitorului.

(3) În temeiul art./pct./subpct. din Procedura de implementare a Programului, prezenta decizie constituie titlu executoriu la expirarea termenului de plată prevăzut la alin. (2).

Art. 7. — Contul bancar al Agenției pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului, în care urmează să se recupereze debitul prevăzut la art. 5 alin. (1), este, deschis la Trezoreria, cod fiscal

Art. 8. — Împotriva măsurilor dispuse prin prezentul titlu executoriu se poate formula contestație în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care se depune, sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării, la autoritatea publică emitentă a titlului executoriu.

Art. 9. — Serviciul/Biroul/Compartimentul din cadrul Agenției pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului va comunica prezenta decizie, cu confirmare de primire.

(denumirea debitorului)

Compartimentul juridic,

.....
(numele și prenumele, semnătura)

Directorul executiv al Agenției pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovare a Exportului,

.....
(numele și prenumele, semnătura și ștampila)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N
pentru aprobarea modelului și conținutului
formularului 110 „Declarație de regularizare/cerere
de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă”

Având în vedere Avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 735.919 din 26.09.2017 și prevederile art. 170 alin. (1)—(4) și alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul, conținutul și instrucțiunile de completare a formularului 110 „Declarație de regularizare/cerere de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă”, cod 14.13.01.13/d.c., prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului prevăzut la art. 1 sunt prezentate în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și, după caz, direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

DECLARAȚIE DE REGULARIZARE / CERERE DE RESTITUIRE PRIVIND IMPOZITUL PE VENIT REȚINUT LA SURSĂ

110

Perioada de raportare

Luna Anul

Declarație rectificativă

În temeiul art.168 și 170 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală solicit restituirea sumei prevăzute la rd.4

A. Date de identificare a plătitorului

Cod de identificare fiscală:

Denumire

Județ/Sector Localitate Stradă Număr Bloc

Scară Ap. Cod poștal Telefon Fax E-mail

B. Date privind creanța fiscală

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Suma	(lei)
	Cod bugetar :	1. Datorată în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea	
		2. Restituită beneficiarilor de venit în perioada de raportare	
		3. Diferență de plată la bugetul statului (rd.1-rd.2)	
		4. Diferență solicitată la restituire (rd.2-rd.1)	

Solicit ca restituirea efectivă a sumelor convenite să se efectueze în contul bancar cod IBAN deschis în lei, la

(Datele privind contul bancar se vor completa în formular numai în situația în care formularul reprezintă și cerere de restituire.)

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, declar că datele din această declarație sunt corecte și complete.

Nume, Prenume:

Funcția/Calitatea:

Semnătura

Loc rezervat organului fiscal

Nr. înregistrare:

Data:

INSTRUCȚIUNI**de completare a formularului 110 „Declarație de regularizare/cerere de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă”, cod 14.13.01.13/d.c.****I. Depunerea declarației**

Declarația se completează și se depune de către plătitorii de venit care au reținut la sursă un impozit pe venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat și efectuează regularizarea sumelor restituite beneficiarilor de venit cu obligațiile fiscale de același tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea.

Formularul se depune atât în cazul în care, în perioada fiscală în care a avut loc restituirea sumelor către beneficiarii de venit, impozitul datorat este mai mare decât suma restituită, cât și în situația în care suma restituită beneficiarilor de venit este mai mare decât impozitul datorat, rezultând astfel diferențe de plată sau diferențe de recuperat de la bugetul de stat.

În situația în care în urma regularizării rezultă diferențe de recuperat de la bugetul de stat, formularul are rolul unei cereri de restituire, caz în care se bifează rubrica prevăzută în acest scop.

Declarația de regularizare/cererea de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă se depune la organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor fiscale datorate de către plătitor.

Declarația de regularizare/cererea de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă se prelucrează și se înregistrează în evidența pe plătitori.

Formularul se depune pentru perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea sumelor beneficiarului de venit de către plătitor, în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a cere restituirea sumelor, prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

În cazul beneficiarilor de venit, persoane nerezidente, care depun certificatul de rezidență fiscală ulterior reținerii la sursă a impozitului de către plătitorul de venit, declarația de regularizare/cererea de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă se depune în cadrul termenului de prescripție, inclusiv în cazul în care s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, ca urmare a efectuării unei inspecții fiscale.

Declarația se completează cu ajutorul programului de asistență.

Formularul se depune la organul fiscal competent, în format PDF, cu fișier XML atașat, pe suport CD, însoțit de formatul hârtie, semnat conform legii, sau se transmite prin mijloace electronice de transmitere la distanță, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

În cazul în care plătitorii corectează declarația depusă, declarația rectificativă se întocmește pe același model de formular, înscriindu-se corect toate informațiile din declarație, și se bifează „X” în spațiul special prevăzut în acest scop.

II. Completarea declarației**1. Perioada de raportare**

În rubrica „Luna” se înscrie cu cifre arabe luna sau ultima lună a perioadei fiscale, după caz, în care a avut loc restituirea sumei reprezentând impozit reținut în plus către beneficiarul de venit (de exemplu: 1 pentru luna ianuarie sau 3 pentru trimestrul I).

Anul pentru care se completează declarația se înscrie cu cifre arabe cu 4 caractere (de exemplu: 2017).

2. Secțiunea A „Date de identificare a plătitorului”

În caseta „Cod de identificare fiscală” se completează codul de identificare fiscală atribuit plătitorului de venit, conform legii, înscriindu-se cifrele cu aliniere la dreapta.

În situația în care declarația se completează de către împuternicit/reprezentantul fiscal, desemnat potrivit legii, se înscrie codul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal competent persoanei ale cărei obligații sunt îndeplinite, precum și datele de identificare ale acesteia, iar la rubrica „Funcția/Calitatea” din formular se înscrie „Împuternicit”. În cazul în care plătitorul este înregistrat în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în prima căsuță se înscrie prefixul RO.

În rubrica „Denumire” se înscrie, după caz, denumirea sau numele și prenumele plătitorului de venit.

Rubricile privind adresa se completează cu datele privind adresa domiciliului fiscal al plătitorului de venit.

3. Secțiunea B „Date privind creanța fiscală”

Coloana „Denumire creanță fiscală”: se înscrie denumirea impozitului pe venit reținut la sursă de către plătitor supus operațiunii de regularizare. Creanțele reprezentând impozit pe venit reținut la sursă se regăsesc în Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat care se declară în formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat” sau în Nomenclatorul „Creanțe fiscale” care se declară în formularul 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”.

Pentru fiecare tip de impozit supus operațiunii de regularizare se completează în același formular câte un tabel generat cu ajutorul programului de asistență, corespunzător tipului de impozit, în conformitate cu instrucțiunile de mai jos.

Rândul 1 „Suma datorată în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea” — se înscrie suma reprezentând impozitul pe venit reținut la sursă, datorat în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea sumelor către beneficiarii de venit, conform legii.

Suma se preia, după caz, de la rd. 1 „Suma datorată” din formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, respectiv de la rd. 1 „Suma datorată” din formularul 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, în situația în care, în perioada de raportare, există obligația declarării creanței supuse regularizării. Prin excepție, în situația în care, în perioada fiscală menționată, nu au rezultat sume datorate reprezentând impozit pe venit reținut la sursă, se înscrie cifra 0 (zero).

Rândul 2 „Suma restituită beneficiarilor de venit în perioada de raportare” — se înscrie suma restituită de către plătitor beneficiarilor de venit în perioada de raportare.

Rândul 3 „Diferență de plată la bugetul statului” — se înscrie diferența dintre suma înscrisă la rândul 1 și suma înscrisă la rândul 2.

Rândul 4 „Diferență solicitată la restituire” — se înscrie diferența dintre suma înscrisă la rândul 2 și suma înscrisă la rândul 1.

C A R A C T E R I S T I C I
de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului

1. Denumire: 110 „Declarație de regularizare/cerere de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă”, cod 14.13.01.13/d.c.

2. Caracteristici de tipărire: se utilizează echipament informatic pentru completare și editare. Formularul se completează și se editează cu ajutorul programului de asistență, asigurat gratuit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

3. Se utilizează pentru regularizarea sumelor reprezentând impozit pe venit reținut la sursă cu sumele restituite de către plătitor beneficiarului de venit, potrivit art. 170 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

4. Se completează și se depune de plătitorii care efectuează regularizarea sumelor restituite beneficiarilor de venit cu obligațiile fiscale de același tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea sumelor către beneficiarii de venit.

5. Circulă:

— 1 exemplar la organul fiscal central competent;

— 1 exemplar la plătitor.

6. Se arhivează la dosarul fiscal al plătitorului.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

